

buiten spoor

Austerlitz

Het 10.000e lid

De tarp

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 4 (oktober - december): 24 augustus 2021. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers, Roosmarij Vanhommerig
Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Floor Bennebroek, Henni Bunnik, Huibert Crijns, Albert Fien, Karen van Geffen, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Vincent Tollenaar.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl

Foto omslag Henni Bunnik

Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie

vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5, 3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl

www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 **Austerlitz:
Feest in het groen**

10 **De tarp**

12 **In gesprek met ...
het 10.000e lid**

16 **De rugzak van Erica**

19 **Mini expeditie**

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 14 Muizenissen
- 15 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
Leeslicht
- 20 Nieuws van de club
- 21 Nieuws van de terreinen

Selectie uit de agenda

Hoewel voorlopig nog met aanpassingen en extra regels, vinden de werkdagen en -weekenden meestal wel doorgang. Kijk hieronder op welk terrein jij een dagje de handen uit de mouwen kunt steken en noteer de data.

Voor een volledig overzicht en de actuele status van alle activiteiten, kijk je op kampeerclub.nl > [clubberichten](#) > [agenda](#)

Het Groene Hart

Werkweekenden:

4 – 5 september en **2 – 3 oktober**

Werkweek van de Caravansectie:

5 – 10 september

Den Treek

Werkdagen op

9 oktober en op **6 november**

Het Essensbos

Werkdag op **16 oktober**

De Brobbelbies

Werkweekend:

23 – 24 oktober

De Heerkuil

Werkweekend:

23 – 24 oktober

De Ronde Hoek

Werkdag op **23 oktober**

Het Essensbos

Werkdag op **13 november**

VOORWOORD

Brugkoeling

Op weg naar de stad fiets ik vaak over een brug, waar ook een tram overheen moet. Zo'n vijftig meter voor de brug valt mijn oog op een driehoekig waarschuwingsbord met een slippende auto. Daaronder de mededeling: 'bij brugkoeling'. Elk voorjaar lees ik die tekst weer 'voor het eerst' en vraag me telkens af of het er de hele winter gewoon heeft gehangen of dat iemand van gemeentewerken het net vorige week aan die paal heeft geschroefd. Brugkoeling. Van Dale's Groot Woordenboek kent het niet, maar dat ene woord betekent veel meer dan een paar uitgerolde brandslangen die de tramrails op de brug voor uitzetting door verhitting moeten behoeden. Althans, voor mij.

Brugkoeling is een soort algemeen weerbericht, een teken in de tijd dat het een paar graden meer wordt en een laagje minder kan. Dat je na het wakker worden juist graag naar buiten kruipt. Dat de boter na een nacht buiten de tent niet meer (kei)hard is. Dat het gras tussen je tenen nat is van de ochtenddauw, niet van de regen. Dat je je favoriete wandeling even niet kunt maken, wegens broedseizoen.

Brugkoeling kondigt de periode ná de kou aan. We gaan weer serieus rekening houden met lekker weer. En met dagen, weekenden en weken waarin we op onze terreinen intens van het buitenleven kunnen genieten. Natuurlijk, dat kan het hele jaar door en ook in de herfst en ook als er een laag sneeuw ligt. Maar zodra de gemeente vindt dat het seizoen van de brugkoeling begonnen is, dan krijg ik er net die paar graden meer zin in. Inmiddels is het dus zo ver en wens ik iedereen een fantastische (kampeer)zomer toe.

Anne Vlessing, eindredacteur

Terrein Austerlitz, Austerlitz

Austerlitz

Austerlitz was, na 'Huizen', het tweede terrein dat de NTKC in eigendom verwierf. Het toenmalige Fonds voor Kampeerterrinen kocht het in 1955 als een 'woonhuis met erf en bouwgrond'. In dat woonhuis, naast de huidige parkeerplaats, woonde meer dan 50 jaar de sleutel-beheerster (nu staat het te koop).

Afgezien van het caravanveld, waar de grote beuk al stond, was het terrein in 1955 een kale akker. De Heidemij plantte het aan tot het parkachtige terrein dat het nog altijd is. De kampvuurkuil is in 1959 uitgegraven door de toen net opgerichte Jeugdsectie.

Feest in het groen

Elke keer als ik op Austerlitz ben (niet zo heel vaak), hangen er wel ergens slingers of ballonnen aan een tent, caravan of boom. Ook in april, als ik een werkdag bezoek, en in mei, als ik er weer eens kampeer, is het raak. Slingers, vlaggen en ballonnen. Waarom is dit een ideaal terrein voor kampeerfeestjes?

Tekst Marleen Blokhuis, foto's Henni Bunnik

April 2021. Op verantwoorde corona-afstand zitten Erik, Hennie en hun jongvolwassen kinderen in de prille voorjaarszon tussen drie tentjes taart te eten. Ze vieren de verjaardagen van vader Erik en zoon Pim. Vanuit Haarlem en Zwolle, waar de verschillende leden van deze familie wonen, ligt Austerlitz precies even ver. Het gezelschap is hier voor het eerst en geniet van de ruimte op het terrein, de roodborstjes, de eekhoorns en de geluiden van specht en bosuil. Alleen de woonwijk pal naast het terrein vonden ze bij aankomst 'wel gek'.

Ja, die woonwijk. De eerste huizen zijn zomer 2019 in gebruik genomen. Toen ik hier jaren geleden voor het laatst kampeerde, was het nog open land waar paarden liepen. Nieuw voor mij is ook de begroeide aarden wal, een tientallen meters lange buffer tussen deze nieuwe huizen en onze kampeerplekken. Het hoofdbestuur heeft hem uit onderhandelingen met gemeente en ontwikkelaar gesleept en afgelopen januari hebben NTKC'ers en buurtbewoners hem beplant. Hij maakt de huizen minder zichtbaar, maar niet onzichtbaar. De aanblik is dus even schrikken, maar horen doe

ik gelukkig niets van deze nieuwe burens als ik in mei een paar dagen op Austerlitz kampeer. Of het moeten de hondenuitlaters zijn, waarvan er veel rondom het terrein wandelen.

Open, half beschut

Austerlitz is een parkachtig terrein, ongeveer 2 ha groot, met slingerende rijen struiken en bomen. Daardoor is er een ruime keus aan halfopen kampeerplekken, en daar wordt in de meivakantie – ondanks wisselvallig weer – volop gebruik van gemaakt. Ik ben benieuwd waarom deze kampeerders juist Austerlitz hebben uitgekozen, en niet bijvoorbeeld het dichtbij Den Treek, dat landschappelijk gezien wat 'wilder' en gevarieerder is. Voor mijn buurvrouw Leonie blijkt de aanwezigheid van elektrische oplaadpunten de doorslag te hebben gegeven. 'Meestal gaan we naar Het Essenbos in Ouddorp,' vertelt ze, 'maar omdat het geen strandweer is, kozen we nu eens voor de Utrechtse Heuvelrug.' Zij, haar man en dochter en haar ouders staan hier met twee caravans (versierd met vlaggen en ballonnen) en blijven een week. De openheid van het terrein, 'met een soort nisjes', heeft ze aan-

genaam verrast: 'Het is heel ruim, met mooie veldjes. Je staat een beetje op jezelf, maar niet te veel.' Wel hebben ze een tip: 'Als je boven op die wal hogere bosschages plant, net als in Ouddorp, zou je de huizen niet meer zien.' Dik en Lenie, tachtigers die de verschillende NTKC-terreinen al heel lang kennen, noemen als pluspunt van Austerlitz dat je er niet hoeft te zoeken naar een mooie (caravan-)plek. 'Hier is het zo: waar je ook gaat staan, overal sta je even mooi en gezellig.'

Dat het terrein er zo open en uitnodigend bij ligt, hebben we te danken aan een trouwe kern van leden die op de maandelijkse werkdagen saamhorig de handen uit de mouwen steken. Een van hen is Lisette, die hier met haar hond het hele jaar door regelmatig (tent)kampeert. Het meedoen aan de werkdagen, 'altijd met een heel gezellig en harmonisch clubje', maakt het kamperen op Austerlitz voor haar nóg fijner: 'Ik voel me thuis, omdat ik hier zo lekker werk. Daardoor kampeer ik hier ook prettig, je hebt echt eer van je werk.'

Peuters

Jesse is in de meivakantie met zijn kinderen van 6 en 3 een paar nachten kamperen aan het oefenen. Mama slaapt thuis met de tweeling van nog geen 1 en komt alleen overdag. De kinderen vermaken zich met een speeltentje en bij de schommel en doen allerlei spelletjes op de grote gras-

velden. Dat dit een ideaal terrein is voor (ouders van) peuters, hoor ik ook van veel andere aanwezigen die kleine kinderen hebben gehad. Vooral het vele gras waarop eindelijk gekropen, gelopen en gespeeld kan worden, vinden ze fijn. Maar ook de dorpswinkel op loopafstand waarderen jonge ouders zeer.

Tegenover mij kampeert Liesbeth die, net als ik, nu eens van de zon zit te genieten en dan weer haar tent in duikt om voor een bui te schuilen. Ze komt hier meerdere keren per jaar, en dat al tientallen jaren. Vroeger kampeerde ze hier veel met haar gezin, terwijl haar ouders op het caravanveld stonden. 'Dan liepen we altijd naar de Pyramide, daar namen we een sorbet of een chocomel, en dan weer terug.'

Het dorp Austerlitz is ontstaan op de plek waar in 1804-1808 een flinke Frans-Bataafse legermacht op de hei bivakkeerde. De Pyramide van Austerlitz, op 2 km van ons terrein, is door deze soldaten gebouwd. Aan de voet ligt een grote speeltuin met een restaurant.

Het Nationaal Militair Museum, op de voormalige Vliegbasis Soesterberg, vertelt het verhaal van onze krijgsmacht. Het park eromheen is ook een bezoekje waard.

Fiets- en wandelroutes zijn er vlak bij het terrein volop. Tussen Austerlitz en Zeist ligt bijvoorbeeld het wandelgebied Heidestein en Bornia, onderdeel van Utrechts landschap, met meertjes, zandverstuivingen en een kudde Drentse heideschape.

Aantal overnachtingen op Austerlitz	< 16 jaar	> 16 jaar	totaal	% van alle terreinen samen
2019/2020	289	1726	2015	4,0
2018/2019	316	2869	3185	6,3
2017/2018	462	2781	3243	5,7
2016/2017	448	2619	3067	5,9

Eind jaren '90 heeft ze de woonwijk achter de parkeerplaats gebouwd zien worden en recent de nieuwe wijk achter de wal. Overlast geven die nieuwe huizen in haar beleving niet. 'De houthandel die hier vroeger zat, gaf meer lawaai. Bovendien hoor je hier op de achtergrond altijd wel iets, zoals het geluid van de A12.' Nu haar kinderen volwassen zijn en kamperen voor haar man te zwaar is geworden, kampeert Liesbeth regelmatig alleen. Austerlitz blijft daarbij favoriet. 'Je bent hier heerlijk in de bossen. Ik vind de kampvuurkuil ook hartstikke leuk. Maar het meest ideaal van dit terrein vind ik dat ik hier nooit met de auto weg hoef voor de boodschappen, want in het dorp kun je alles krijgen.'

Winkel

Waarom kamperen (en je verjaardag vieren) op Austerlitz? Veel aspecten komen in alle verhalen terug. De openheid van het grasrijke terrein en de ruime keus uit half beschutte, grote of kleinere kampeerplekken. De extra verdiepte en daardoor zeer beschutte kampvuurkuil, die eigenlijk een kuil in een kuil is. Het fraaie, grote sanitairgebouw (dat om te poetsen wel iets kleiner had mogen zijn). De centrale ligging, de bossen rondom en, voor liefhebbers van militaire geschiedenis, de nabijheid van de Pyramide en het Nationaal Militair Museum.

Dat ook de buurtsuper op loopafstand zo vaak als pluspunt van het terrein zou worden genoemd, had ik niet zien aankomen. Ik koop er brood. Of ik uit de buurt kom, vraagt de vrouw achter de kassa. 'O, sta je bij de NTKC! Ja, we krijgen veel kampeers in de winkel. Die vragen bij het wisselgeld vaak om 50 eurocent. Dat zijn dan altijd NTKC'ers die muntjes nodig hebben voor de douche!' <

Verloren paradijs

Onder invloed van de modernste kunstenaars van zijn tijd maakte Harm Kamerlingh Onnes begin twintigste eeuw half abstracte schilderijen en glas-in-loodramen. Vanaf midden jaren 1920 ging hij realistischer schilderen: kleurrijke tafereeltjes uit het alledaagse leven, die vaak iets koddigs en aandoenlijks hebben.

Dat geldt zeker voor dit zomerse duinlandschap met kinderen die rechtstreeks uit een kinderboek lijken weggevoerd. De meisjes plukken bloemen, een van hen loopt met een poppenwagen. Het hoge gras komt bijna tot hun middel. Blijkbaar komt er buiten beeld iets of iemand aan en zag de jongen dat als eerste; de hond ziet het ook. Het haalt de meisjes even uit de bezigheden waar ze helemaal in opgingen. Het tentje met zijn vrolijke vlaggetje is tegelijk een spannende hut en een veilige schuilplaats.

De familie van de schilder had een zomerhuis op Terschelling. Mogelijk komt daar de inspiratie voor deze voorstelling vandaan. Het is midden in de oorlog gemaakt, in 1943. Zou de Nederlandse vlag op de tent Kamerlingh Onnes' verlangen naar het einde van de bezetting uitdrukken?

Verlangen naar vrijheid, naar de zomer, naar de betovering van de kindertijd. Te grote woorden voor dit schilderijtje? Het roept in elk geval – vast niet alleen bij mij – een glimlach op.

Marleen Blokhuis

Harm Kamerlingh Onnes (1893-1985), *Kamperen in de duinen*, 1943, olie op eterniet, 33 x 40 cm, huidige verblijfplaats onbekend (voorheen Simonis & Buunk, Ede)

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Kampeer-Kantonees

Fietsend door de dorpen van Nederland zie je steeds minder 'Chin. Ind. Spec.' restaurants, en steeds meer pizza-en kebab tentjes. Limmen heeft nog wel een echte Chinees op loopafstand (als er intussen geen rotonde doorheen gebouwd is), maar als je elders kampeert zul je toch zelf aan de bak moeten. Bijvoorbeeld met quorn in zoetzure saus. Ku Lo Quorn, als je interessant wilt doen.

Braad 1 bakje quorn-stukjes in wat olie aan tot er zo her en der bruine puntjes op zitten, en zet opzij.

Snipper 1 grote ui en hak 3 teentjes knoflook fijn. Fruit dit samen in wat olie glazig.

Voeg 1 rode paprika (in stukjes), 100 gram shiitake (in plakjes), 2 worteltjes (in flinterdunne schijfjes), het sap van 1 citroen en het sap van 1 klein blikje ananas op sap toe.

Laat het mengsel, met het deksel op de pan, pruttelen tot de groenten beetgaar zijn.

Voeg de stukjes ananas uit het blikje, een eetlepel bakgember, een klein blikje tomatenpuree en de gebakken quorn toe, en laat doorwarmen.

Maak op smaak af met zout en peper. Dien, uiteraard, op met rijst.

Gert-Jan Kooren

JeugdSectie

De ideale zomervakantie van Maarten

Jeugdsectie zomertoer

Maarten vertelt dat hij de zomertoer nooit zou willen missen. 'De meest memorabele zomertoerdag was in 2019, we fietsten toen van Den Treek naar Schaijk. We gingen vroeg in de ochtend weg want het zou erg warm worden. Om negen uur zaten we al aan de lunch en rond één uur kwamen we al aan op het terrein. 's Avonds aten we bij de Griek.'

Buitenland

Naast dat Maarten graag met de Jeugdsectie door Nederland fietst, gaat hij ook graag naar het buitenland op fietsvakantie. 'Nederland hebben we ondertussen al vaak gezien dus gaan we ook altijd naar het buitenland met de familie.' Hoewel er in het buitenland natuurlijk geen NTKC-terreinen zijn, weten Maarten en zijn familie toch altijd een mooi plekje in de natuur te vinden. 'In Zweden gaan we meestal wildkamperen, er is dan geen douche maar dat mis ik niet.' Maarten vindt Denemarken ook leuk om naartoe te gaan. 'We staan daar vaak op een kleinschalig terrein met alleen een shelter en een waterpomp.' De reis naar Zweden en Denemarken is ook altijd een heel avontuur. Maarten gaat meestal heen met de trein en terug op de fiets. Er vaart gelukkig een boot naar Zweden waar je met de fiets op kan, heel handig!

JS'er in de kijker

Naam: Maarten David Thiemens

Woonplaats: Driebergen-Rijsenburg

Leeftijd: 18

Studie/werk: Leerling timmerman

Tent: Pluto Plus

Favoriete kampeerkost:

Pannenkoeken met spek, braadworst en basterdsuiker

JS sinds:

Introductie weekend 2019

JS-functie: Deelnemer/theezetter

Leukste, ergste, spannendste, grappigste, raarste, of meest

bijzondere JS-ervaring:

Arthur zijn tentstok stelen, nadat hij niet kwam opdagen voor de koffie

De tarp

slechtweeroplossing voor lichtkampeerders

De tarp en de NTKC-regels

De Werkgroep Kampeermiddelen van de NTKC denkt na over de manier van kamperen die de NTKC voorstaat (geen stacaravans en bungalowtenten, bijvoorbeeld). Voor de tarp stellen zij het volgende voor: 'Extra beschutting die niet direct aansluit aan het kampeermiddel (losstaande tarp, luifel, windscherm, wing, etc.) wordt dicht bij het kampeermiddel gezet. In ieder geval mag de extra beschutting samen met het kampeermiddel en de ruimte daartussen geen groter gebied innemen dan de maximale 17m² voor het kampeermiddel.' De tarp past goed bij de NTKC, als eenvoudig, lichtgewicht en uiterst mobiel kampeermiddel. Maar met een enorme, felgekleurde tarp met een complete set tuinmeubilair eronder voel je natuurlijk ook wel aan dat je de grenzen van het bedoelde aan het overschrijden bent.

Al jaren ben ik een enthousiast gebruiker van de tarp. Dat begon met een eenvoudig groen afdekzeil van de bouwmarkt voor winterse kampeertochten. Daarmee kon ik extreem lichtgewicht en goed verstopt kamperen en was toch goed beschermt tegen regen en sneeuw. Maar de tarp is een veel breder inzetbaar kampeermiddel. Vooral bij regen is de tarp in zijn element.

Tekst Huibert Crijns, foto's Henni Bunnik

Er zijn tarps in vele soorten en maten, en ze kunnen op allerlei manieren gebruikt en opgezet worden. Zelf vind ik vierkante tarps het meest functioneel. Een formaat van 3 x 3 meter is groot genoeg voor één- en tweepersoonstoepassingen. Met een simpel afdekzeil van de bouwmarkt kun je al prima uit de voeten. Een goede lichtgewicht polyester tarp kost een paar tientjes. En voor de echte grammenjagers zijn er ook extreem lichte (maar duurdere) tarps. Het is heel leuk om eens met een tarp te experimenteren tijdens een kampeerweekend.

als veranda

Wie met een kleine trekkerstent kampeert, kan bij slecht weer de leefruimte eenvoudig vergroten door een tarp over de tent te spannen. Zo kun je de tent in en uit zonder dat het inregent, heb je veel ruimte om droog te zitten, te koken, te lezen en kun je meer van de omgeving genieten.

als pergola

Wie bij dubieus weer met het hele gezin of met een groep vrienden gaat kamperen kan een tarp opzetten als centrale woonkeuken. Iedereen kan hier droog onder zitten, koken en eten.

als bivak

De tarp, al dan niet in combinatie met een bivakzak, is populair bij bushcrafters, bikepackers en wildkampeerders vanwege zijn compactheid, lage gewicht en veelzijdigheid. De manier van opzetten is gemakkelijk aan te passen aan de weersomstandigheden en de kampeerplek. Tegen een klein zomerbuitje is een luchtig tussen de bomen gespannen tarp voldoende. Bij slecht weer kan de tarp laag aan de grond gezet worden en krijg je een knusse schuilhut. De foto toont zo'n slechtweervariant voor één of twee personen. Aan de zijde waar de wind vandaan komt staat de tarp met twee zijden aan de grond. Twee ter plaatse gevonden takken doen dienst als tentpalen. Maar ook uitschuifbare wandelstokken zijn hiervoor bruikbaar. <

Tarp is een afkorting van het Engelse woord Tarpaulin, dat 'dekzeil' betekent.

Tips & tricks

- Het is handig een paar scheerlijntjes of touwtjes mee te nemen zodat je genoeg materiaal hebt om je tarp tussen bomen op te hangen, of op verschillende manieren af te spannen.
- Je kunt een paar haringen meenemen, maar ook gebruik maken van wat je op de kampeerplek vindt om je tarp mee op te zetten: stokken, stenen, bomen, hekken, wandelstokken, of zelfs je fiets. Dat spaart gewicht en bevordert de creativiteit!
- Een tarp kan goede bescherming bieden tegen regen, mits steil en strak opgezet zodat het water er direct af loopt en er geen grote loodzware plas in de tarp ontstaat. Let wel op waar de tarp afwatert, liefst niet voor de deur van de tent, op een rits of een ventilatieopening.
- Voor harde wind is een tarp erg gevoelig, zet hem daarom stevig vast. Als het echt hard waait, zet hem dan heel laag op of (als je ook een tent bij je hebt) helemaal niet – voorkom dat de tarp stukwaait!
- Een tarp biedt geen bescherming tegen muggen en andere insecten. Wie 's zomers zonder tent kampeert, kan een klamboe onder de tarp hangen.
- Het lijkt aantrekkelijk een tarp in de zomer ook als parasol te gebruiken. Maar onder een polyester tarp wordt het in de zon snel warm en benauwd. Een katoenen exemplaar is daar beter geschikt voor, maar die is weer duurder en zwaarder.

Afgelopen april kon het clubbureau het 10.000e, het 10.001e en het 10.002e lid inschrijven! Dat bleken Mirjam, Ben en hun 8-jarige zoon Silke Melai te zijn. Behalve om ze te feliciteren is dat ook reden om eens aan een stel gloednieuwe leden te vragen wat zij bij de NTKC hopen te vinden.

Tekst en foto Nienke Onkenhout

Op een regenachtige dag eind mei ontmoet ik de familie in hun huisje bij Soest. Mirjam doet het woord, nu en dan aangevuld of bijgevalen door Ben. 'We willen eenvoudig en dicht bij de natuur leven en we zijn ook eenvoudige kampeers. Met onze tipi zijn we veel in Zweden en Frankrijk geweest. We hebben overwogen om te emigreren maar met de geboorte van Silke hebben we dat idee losgelaten. Ook in Nederland kamperen we wel maar we vinden hier maar weinig terreinen aantrekkelijk. Zelfs veel natuurkampeerterreinen zijn druk en vol met campers, caravans en auto's. Dat willen wij niet, we zoeken eenvoud en rust. Je hebt genoeg aan water en een vuurplaats. Maar een kampvuur mag op veel campings niet. En ja, 's winters is een tentkachel wel erg fijn.'

De stap om lid te worden zette de familie toen ze de enthousiaste verhalen van Maartje en Martin Loerakker hoorden over de NTKC en de terreinen waar wél kan wat ze zoeken. Mirjam: 'Ik kende het terrein op Den Treek want we wonen al lang in deze omgeving. Met hardlopen kwam ik vaak langs het terrein en dan dacht ik wel eens 'Ja, zó wil ik ook kamperen'. Maar het kwam er niet van om lid te worden – tot nu dus. Kamperen hebben we trouwens nog niet gedaan, deze zomer

willen we wat terreinen proberen. Maar de NTKC is sowieso het soort vereniging dat ik graag steun, ik hoef mijn contributie er niet per se uit te halen of zo. Al kijk ik er wel echt naar uit om in de winter te kamperen!'

'Al een aantal jaren zijn we bezig om bewuster te leven en onze ecologische voetafdruk te verkleinen. Die behoefte is nog sterker geworden toen onze zoon werd geboren. Sinds een paar jaar zijn we bezig met tiny houses – een ontwikkeling die perfect bij ons past. Het gaat verder dan wonen in een klein huis, het gaat ook om het laten van allerlei overbodige dingen. Inmiddels hebben we zelf een tiny house en in stappen moesten, maar wilden we vooral ook ontspullen. Je hebt echt veel minder nodig dan je denkt. En je kunt spullen delen. Ons huisje staat nu op een tijdelijke plek. Met zeven andere huishoudens zijn we bezig met twee mogelijke locaties waar we graag met elkaar zouden gaan wonen. Als dat lukt kunnen we samen een wasmachine, deelauto, gereedschap en nog veel meer delen. Zo ga je elke keer een stapje verder. We merken bijvoorbeeld dat we ons steeds meer ergeren aan al dat overbodige – en meestal plastic – verpakkingsmateriaal en dus steken we onze energie er nu in om

dat te minimaliseren. Het geeft ons veel voldoening om dat te doen, het maakt me eigenlijk wel blij dat we erin slagen onze voetafdruk steeds kleiner te maken.'

'Naast leven in en met de natuur is 'bewegen' voor mij van levensbelang. Ik ben zzp'er: minimalistisch runningcoach en natuurcoach voor hsp-ers (hoogsensitieve personen). Bij het eerste is hardlopen het middel om mensen te helpen om hun persoonlijke doelen te bereiken. Zelf doe ik dat het liefste op blote voeten of op dunne zooltjes maar dat hoeft natuurlijk niet. Natuurcoaching doe ik ook vaak buiten, de natuur brengt rust en stilte. Zo maak je weer ruimte voor je gevoel en je intuïtie.'

'Het zal je niet verbazen dat de manier van kamperen bij de NTKC ons erg aanspreekt. Wat ik er zo van hoor, past onze manier van leven daar goed bij. Ik hoop er ook wel geestverwanten te vinden, mensen die bewust leven en omgaan met de natuur en de seizoenen. Geen mensen die hun afval gewoon in de struiken gooien! Dat er geen auto's op het terrein mogen en dat er voor caravans beperkingen zijn, vinden we ook fijn. Hopelijk kan het kamperen bij de club een leuk en aanvullend stukje in ons bewuste en duurzame leven worden!' <

In gesprek met Mirjam, Ben en Silke Melai

Muizen zijn voor iedereen heel bekende diertjes. En de meesten van ons hebben ook wel ervaringen opgedaan met muizen. Meestal in negatieve zin: muizen in huis of in de schuur die overlast veroorzaken doordat ze ons voedsel of dat van wel gewenste huisdieren hebben gevonden. Muizen willen daarom graag bij ons in de buurt leven en dit leidt, als er niet wordt ingegrepen, meestal tot een ware muizenexplosie. Een vrouwtjesmuis kan 5 tot 10 keer per jaar een nest met 3 tot wel 9 jongen krijgen en een jonge muis is na 2 maanden al geslachtsrijp. In en om huis gaat het meestal om de huismuis, één van de 14 soorten muizen die in Nederland voorkomen. Muizen en ratten behoren tot dezelfde familie binnen de knaagdieren. Spitsmuizen horen echter tot de familie van insectenetters, zoals de egel.

Muizen in de natuur zijn erg nuttig. Ze zijn een belangrijke voedselbron voor tal van roofvogels, uilen, slangen en roofdieren zoals de vos. Ze zetten plantaardig voedsel om in vlees voor deze predatoren. Verder spelen ze een belangrijke rol in de

verspreiding van plantensoorten en ook sommige soorten paddenstoelen zoals truffels. Truffels zijn paddenstoelen met ondergrondse vruchtlichamen en komen ook in Nederland voor. Een truffel geeft voor een muis lekkere geurtjes af, wordt opgegraven en opgegeten waarna de sporen het lichaam van de muis verlaten via de uitwerpselen.

De soort die het meest gezien wordt in de natuur en ook op onze kampeerterrinen, met name die gelegen zijn in de buurt van bos, is de rosse woelmuis. Bij hun zoektocht naar voedsel slaan ze de tenten van kampeersers niet over en komen daardoor weleens behoorlijk in de knel! De rosse woelmuis is actief overdag en weinig schuw. Na het wegvlugten in hun holletje komen ze vaak binnen enkele minuten weer naar buiten. Het loont de moeite om daar een keer op te wachten. Als je je rustig gedraagt dan kun je ze schitterend van dichtbij bekijken. Zeker een keer doen!

Tekst en foto Ton Hermans en Karen Koppen

SLINGER

Pluk uit gebloede paardenbloemen die nog niet pluizig geworden zijn. Ze zijn dan dicht, je ziet de gele blaadjes niet meer, maar je ziet ook nog geen pluusjes. Rijg deze paardenbloem knoppen aan een slinger en laat ze een paar dagen hangen. Dat ziet er mooi uit!

BUITENKINDEREN >>

Hoe planten baby's krijgen

Mannetjesplanten moeten vrouwtjesplanten bestuiven met stuifmeel om nieuwe zaden te maken, waar nieuwe planten uit kunnen groeien. Omdat ze zelf niet kunnen lopen, hebben ze daar hulp bij nodig. Deze hulp krijgen ze van insecten of de wind. Je kan deze twee soorten goed uit elkaar houden:

Insectenbloeiers gebruiken kleur om insecten te lokken. Bijen houden bijvoorbeeld van blauwe en gele bloemen, terwijl veel vlinders van rode bloemen houden.

Ook een lekkere geur of zoete nectar zijn manieren om insecten te lokken. Sommige planten hebben heel veel kleine bloemen die samen een grote bloem lijken. Dat betekent veel nectar voor de insecten.

Windbloeiers hebben meeldraden die ver uitsteken zodat de wind er goed bij kan om het stuifmeel mee te nemen. De stempels van de vrouwtjesbloemen zijn lang, harig en kleverig zodat ze het stuifmeel goed kunnen opvangen.

De bloemen van windbloeiers zijn vaak klein met weinig geur en kleur. Heb je bijvoorbeeld wel eens gras zien bloeien?

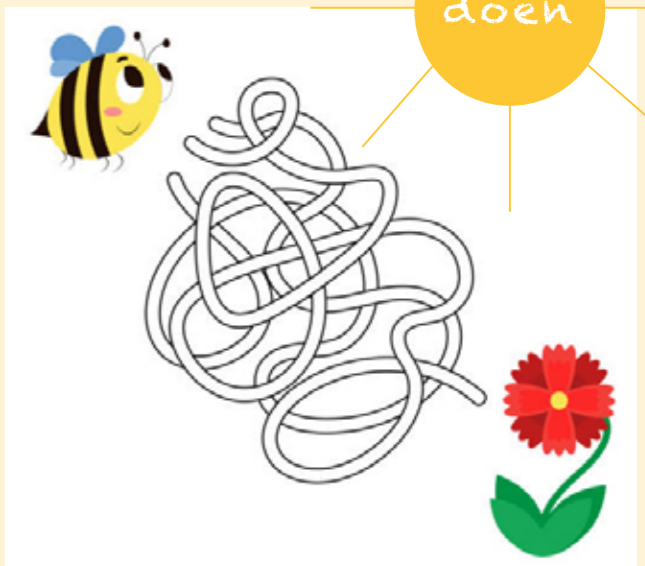
Sanne (9) op De Haan

Ik kampeer samen met mijn vriend Tibbe. We hebben hier afgesproken, omdat het Huttenbouwweekend in Bladel niet doorging. Maar we hebben wel pannenkoeken gegeten, want dat is bij het huttenbouwweekend ook altijd de afsluiting.

Het regende wel soms bij het kamperen. Maar ik heb een regenjas met fluffy binnenkant, dus ik kon gewoon naar buiten. Of bij papa en mama in de tent.

Verder kan je hier schommelen, in de zandbak en hebben we caches gevonden!

doen

De rugzak van Erica

Erica de Koning-Tijhof (86) is een kind van de NTKC. Haar ouders waren leden van het eerste uur. In 1958 leert zij bij de Zwerfgroep haar toekomstige echtgenoot Jan kennen, een ervaren rugzakkampeerder. Al snel gaan ze – voor hun trouwen nog ‘keurig’ in twee aparte tentjes – samen op pad en daar horen ook de tochten van de Zwerfgroep bij. ‘En ja, toen moest ook ik een goede rugzak hebben en dat is deze Bergans geworden. Die was toen heel gangbaar’, vertelt Erica. ‘Bij het inpakken van de rugzak werd altijd in jaargetij, activiteit en duur van de tocht gedacht. Jan kon met z’n ogen dicht zijn rugzak inpakken. Eigenlijk stond zijn rugzak altijd klaar voor een volgend kampeerweekend. Ik ging minder vaak mee, dus voor mij was het altijd weer even nadenken wat wel en vooral wat niet meeding.’ Lange tochten waren niet favoriet bij Erica: ‘de rugzak voelde op den duur toch behoorlijk zwaar’.

‘Het blik nasi met gebakken ei was populair.’

Slapen

‘Ik herinner mij nog de eerste jaren: een echt matje had je niet. Als het koud was gebruikten we als isolatiemateriaal (pak)papier met daarop de gronddeken van de tent. We

Tekst Anne Vlessing, foto Eli Vlessing

Begin 2020 wordt er op de NTKC-website bij de rubriek ‘Zoek & vind’ een oude Noorse Bergans-rugzak aangeboden. Op de meegestuurde foto is de contour van de inmiddels verdwenen zwerfster van de Zwerfgroep nog goed te zien. De rugzak heeft geleefd, is doorleefd. Dit is een rugzak met een verhaal. Mijn interesse is gewekt ...

waren jong, dus je rug kon heel wat meer hebben! Niet lang daarna kwam een matje van dun foam, een echte vooruitgang. Dat matje vouwde je dan zo dubbel dat het precies tegen je rug aan in de rugzak paste.’

Koken

Jan en Erica droegen samen tent en kookspullen: een pannetje, primus en bordjes van zacht plastic. Verder nam Jan de brandstof in zijn rugzak en indien nodig nam hij nog een extra benzinebrander mee. En altijd een extra doosje lucifers: ‘hoe zorgvuldig je ook met de lucifers omgaat: er hoeft maar iets mis te gaan en je hebt een probleem.’ Een kaars zorgde voor verlichting: ‘bij langere tochten ging een grote kaars mee, bij de korte tochten een overgebleven stompje. Dat scheelde weer in gewicht!’

Van de baleinen van een paraplu en tentstof was een windschermje geknutseld, daar kon de brander windvrij achter staan. ‘Natuurlijk allemaal wel heel brandbaar, dus het was opletten geblazen.’

Levensmiddelen als muesli en koffie werden in kleine hoeveelheden door de hele rugzak heen ‘gefrummeld’. ‘Vanaf halverwege jaren zestig kwamen gedroogde groente en instant-puree op de markt: heet water erbij en klaar. Maar ook het blik nasi met een gebakken ei was populair.’

Tochten

Trektochten werden aangekondigd in De Kompasroos, het blaadje van de Zwerfgroep. Gezamenlijk of individueel liep je naar de kampeerplek. ‘s Avonds met een mok thee bij ‘t kampvuur werden verhalen over verschillende tochten uitgewisseld en de weetjes van de kampeeruitrusting gedeeld’. Het rugzakkamperen gaf Erica een gevoel van vrijheid. ‘Met de woorden ‘wat komt, komt ook, wat was, was goed’ vatten Zwerfgroepers de belevenissen tijdens de tocht samen.’

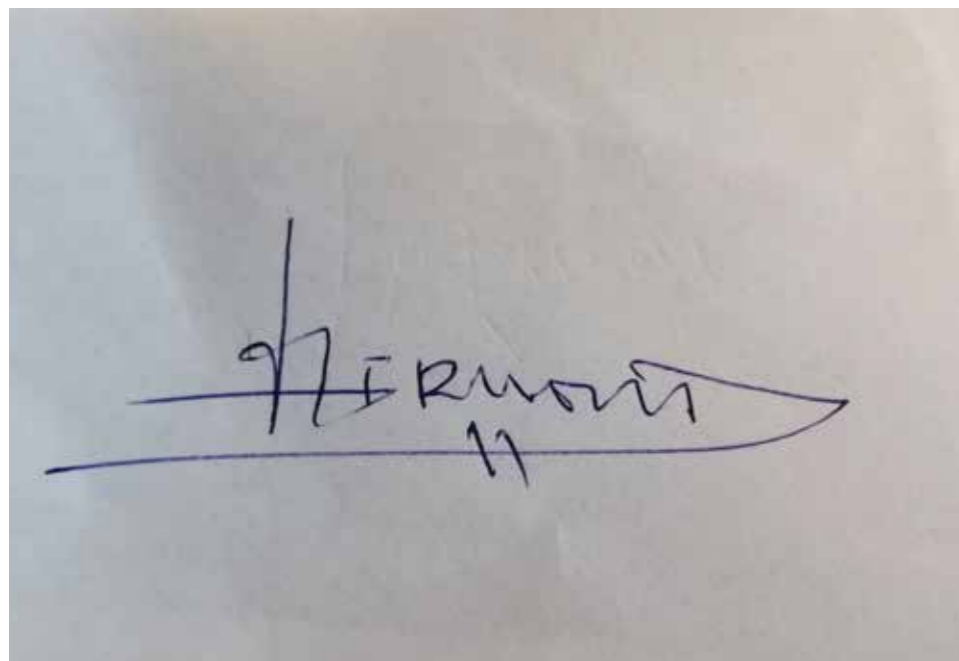
Met drinkwater moest je zuinig zijn. Maar als het erop aan kwam was dat heel betrekkelijk. ‘Op de boot in de Biesbosch wilde Jan met het laatste water uit z’n fles thee zetten. Hij stootte tegen de primus aan: pannetje om, water weg. Jan werd er niet warm of koud van, schepte een nieuw pannetje water uit de Biesbosch en begon opnieuw.’ Die tochten naar de Biesbosch staan gegrift in Erica’s geheugen. ‘Je moest echt op tijd bij de boot zijn. Het verschil tussen eb en vloed is daar groot. Te laat komen kon betekenen dat je tijdens de overtocht de boot uit moest om deze door het ondiepe water of over de drooggevalen bodem verder te trekken. Eenmaal aan de overkant was het dan – met rugzak – soms een hele klim om weer op ‘t land te komen.’

‘Wat komt, komt ook, wat was, was goed’.

Mijmeren

Als fervent rugzakkampeerder tel ik mijn zegeningen als ik denk aan de lichtgewicht uitrusting waarmee mijn moderne rugzak gevuld is. Maar sommige dingen zijn van alle tijden: ook mijn rugzak voelt vaak net te zwaar en het einddoel van de tocht is net te ver. We gebruiken allerlei gadgets en apps om het juiste pad te vinden, maar als het erop aan komt vallen we terug op de zon, een kaart en kompas. Het gaat Erica en mij om het gevoel dat rugzakkers al een eeuw en misschien wel langer, verbindt: vrijheid, één zijn met de stilte, met de natuur.

De Bergans-rugzak van Erica heeft inmiddels een nieuwe eigenaar en gaat daar als een ‘pre-loved item’ een nieuw leven tegemoet. <

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwerwers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Aernout Borms uit Lemmer stuurt ons zijn handtekening. Waarin hij al sinds jaar en dag het zwerversteken heeft verwerkt.

In het leeslicht ... Werry Jonker

Wat lees je nu?

KliFi ('Klimaat-Fictie') van Adriaan van Dis, over de opwarming van de aarde en de klimaatontkenners. Het speelt in de toekomst, Nederland is een republiek met een president à la Trump aan het hoofd. Er is een verwoestende orkaan geweest en er heerst grote chaos. De alverteller is een klimaatvluchteling en neemt nu zelf drenkelingen in huis. Aan het eind van het boek (spoiler alert!) is hij zo vertwijfeld dat hij een eind aan zijn leven maakt.

Altijd een boek mee als je gaat kamperen?

Jazeker! Vroeger sjoewden we heel wat boeken mee tijdens onze fiets- en kanovakanties. Sinds de e-reader er is, is dat meesjouwen een stuk gemakkelijker geworden.

Hoe werd je lid?

Nog voor 1980! Wij kampeerden al veel op eenvoudige campings. Iemand op mijn werk heeft toen de NTKC aanbevolen. Je moest toen door de ballotage heen. Als kandidaat-lid moest je laten zien dat je de juiste spullen had en waardig NTKC-lid kon zijn. Een jaar en een aantal gesprekken later werd je volwaardig lid.

Lezen jullie ook het blad *Buitenspoor*?

Zeker, al was de nieuwe vorm wel even wennen. Het oude BS stond altijd vol verslagen van evenementen, ook van die op Eenrum. Toen dat stopte en de website ook nog niet helemaal op orde was, kregen we even helemaal geen mensen meer. Daar waren we niet zo blij mee en voelde het niet meer als 'ons' blad. Gelukkig komen er nu steeds meer verhalen over wat de mensen meemaken op onze terreinen, en de website is ook toegankelijker geworden.

Leest:

KliFi. Woede in de Republiek Nederland van Adriaan van Dis

Tekst en foto Martijn Treffers

Op naar de vuurtoren!

In het boek 'Mini Expedities' maken Claar en Joanne avontuurlijke tochten dicht bij huis. Ze struinen door de urban jungle, dobberen over boerensloten en slapen op onbewoonde eilanden. Vaak wordt gekampeerd op een NTKC-terrein. Dit keer gaan ze naar Texel. In twee dagen lopen ze van De Koog via de Slufter naar de vuurtoren van Texel.

We hebben nog maar een paar passen gezet en het zand kriebelt al overal. Net als vroeger, lacht Joanne, toen zat er ook altijd zand tussen mijn boterhammen. Na de drukte bij de ijsboer, friettent en cafeetjes van De Koog is het extra stil in de duinen. We lopen over een zandpad. Links een duinrug, rechts een open landschap met meertjes en scheef gewaaide bomen. Het enige wat we horen zijn fluitende vogels, zoemende insecten en onze passen op het pad. Dan klimmen we een duin op. Bij elke stap zakken we een stuk naar beneden in het mulle zand.

Boven waait de wind door mijn haren. Ik gooi mijn armen wijd. Het voelt of ik zo kan wegvliegen. Voor me ligt een eindeloos duinlandschap. Gele heuvels met fris helmgras, als een aaibaar tapijtje. Een vrolijk blauwe zee, wit schuim rolt het strand op en zo'n echt Hollandse wolkenlucht erboven. We rennen door het warme zand en maken verse sporen. Het is alsof we de eerste mensen zijn. Joanne rent voor me uit. Fosse rolt door het zand. We nestelen ons in een klein duinpannetje. We voelen ons als de familie Robinson op een onbewoond eiland. Al haalt deze Robinson familie wel een lekker lunchpakket uit de rugzak en hoeven we dus niet onze lunch te vangen in zee.

Onze tocht naar het noorden gaat verder. We lopen nu over het strand. Onze schoenen bungelen aan de rugzak.

Het zand knarst tussen onze tenen. We spelen met de golven. Als echte strandlopertjes rennen we langs de waterlijn. Na al de golven die over onze tenen rollen is de Slufter zelf net een waterval die ons meezuigt. We proberen de stroom te doorwaden. Mmmm, toch wel erg sterke stroming... We dwalen verder door het kreeklandschap. Het zand verandert langzaam in stekelig gras. We volgen de kleine kreekjes en springen van de ene oever naar de andere.

Als we de duinen opklimmen zien we het andere gezicht van Texel. Fietsers, vakantieparken en vliegtuigjes met parachutespringers. Op het kampeerterrein is het rustig. In onze tent vinden we binnen de kortste keren overal zand. Het zit tussen onze kleren en in onze slaapzak. 's Avonds glijdt niet alleen het licht van de maan over onze tent. Ook de stralen van de vuurtoren draaien over de horizon. Ons doel van morgen.

De volgende dag hebben we onze blik op de einder gericht. De rode toren wordt steeds groter. Het stralende weer is verdwenen. De regenjassen gaan aan. Bij de vuurtoren is het uitgestorven. Geen vliegers, geen badgasten, het strand is leeg. De toren staat trots aan het eind van de wereld. Als bewaker van dit mooie eiland van zand.

Meer informatie over de route vind je op www.miniexpedities.nl

Claar Talsma en Joanne Wissink

Nieuws van de club

Btw-plicht

De belastingdienst heeft bepaald dat de club – voor het eerst in haar geschiedenis en dus tot onze verbazing – btw-plichtig is. Inmiddels is, met behulp van Gert Abma (van de financiële commissie) een uitvoerig bezwaar tegen die beslissing ingediend. Los daarvan heeft de club verzocht om uitstel van de (vermeende) btw-plicht tot het volgende boekjaar, omdat het voor de club niet doenlijk is, zeker niet in een coronajaar, om in het hoogseizoen deze extra administratieve last op zich te nemen. Dit verzoek om uitstel tot het volgende boekjaar is ingewilligd. Wanneer over het bezwaar tegen de btw-plicht wordt beslist, weten we nog niet. Ook is onduidelijk welke kant deze beslissing op zal gaan. Zodra er meer nieuws is, laten we dat weten.

Intussen wordt er hard gewerkt aan het achterstallige onderhoud op diverse terreinen. Een nieuw toiletgebouw in Schaijk, een tweede was- en toiletgelegenheid in Winterswijk en de vervanging van het hekwerk in Huizen staan al gepland. In aanvulling daarop hebben Albert Fien, Theo Hoek en Mark Roest samen met Gijs Van As nagedacht over in totaal niet minder dan 27 nieuwe onderhoudsklussen op De Brobbelbies, Het Groene Hart, Austerlitz, De Ronde Hoek, 't Aagt, Huizen, De Haan, 't Springendal, Den Treek, Het Essenbos, De Herteweide, Masterveld, De Valkenbelt en De Smagten. Klussen waarvan de kosten variëren van 1.000 tot 40.000 euro. De betrokken afdelingsbesturen en terreincommissarissen zijn inmiddels hierover ingelicht. Albert, Theo, Mark en Gijs zijn de coördinatoren van deze kostbare operatie. Verreweg de meeste klussen zullen nog dit boekjaar in opdracht worden gegeven. Zodra de opdracht tot deze klussen is verleend (en dat zal meestal in september zijn), komen we hierop terug.

Notulen ALV maart 2021

Ook benieuwd wat er op de laatste Algemene Ledenvergadering besproken en besloten is? Check de website voor de conceptnotulen (kampeerclub.nl/files/2021-05/concept-notulen-alv-2021.pdf).

Visie op ICT

Op de laatste ALV werd het punt gemaakt dat we als club een heldere visie nodig hebben op ICT, automatisering en alles wat daarbij hoort. We onderzoeken sinds 2019 met een kleine groep de technische mogelijkheden om de administratie op de terreinen te vereenvoudigen – onder andere omdat dit vaak veel tijd vergt van de kampmeester. Tijd die de kampmeester wel beter kan besteden, maar ook omdat privacyregels scherper worden. We waren leuk op weg toen corona kwam, waardoor we ons noodgedwongen moesten richten op de reserveringssite. Inmiddels is de verwachting dat we op een goed moment kunnen stoppen met reserveren, en dan kunnen we weer gaan kijken naar een eenvoudiger verblijfsadministratie. Daarnaast zijn we ook bezig met mogelijke verbeteringen van de ledenadministratie en de administratieve kant van de website. Die drie oriëntaties vergen, naar de mening van het hoofd

bestuur, meer bestuurlijke aandacht voor de hele ICT-situatie van de NTKC. Het hoofdbestuur heeft Ruud Scheffer gevraagd om het voortouw te nemen bij het ontwikkelen van zo'n visie. Hij is daarom voor de komende tijd toegevoegd aan het hoofdbestuur om volledig zicht te krijgen op de processen binnen de club en hoe ICT daar een rol in speelt. Ruud: 'Ik ben bioloog en al lang lid, maar kampeer (te) weinig en heb ervaring met het in kaart brengen van processen en met projectmanagement. Met een kleine werkgroep moet het lukken om zo'n heldere visie te ontwikkelen. We zijn begonnen met het in kaart brengen van wat er zoal gebeurt om de club te laten functioneren, welke software er nu in gebruik is en wat de wensen zijn.' Als je denkt hieraan een bijdrage te kunnen leveren: laat het weten aan het hoofdbestuur via hb@kampeerclub.nl.

Technisch terreinbeheer

Graag verwelkomen wij Theo Hoek als nieuwe technisch terreinbeheerder, per 1 oktober 2021. Hij is de langgezochte opvolger van Albert Fien. Wij wensen hem veel succes en hopen in een volgend Buitenspoor nader kennis te maken.

Persoonlijke berichten

Overleden

Wim Groenendijk
Delft, 22-02-2021

Peter Dalhuisen
Hilversum, 05-04-2021

Charlotte Rutgers
Nieuwerkerk aan den IJssel,
23-04-2021

Guus Janssen
Zwolle, 22-05-2021

Houtkap op De Kooiberg

Misschien is het de kampeers van De Kooiberg opgevallen dat er het laatste jaar een flink aantal bomen op en rond het terrein is gekapt. Dit heeft alles te maken met groot onderhoud op het landgoed. Om maar meteen mogelijke zorgen weg te nemen: grootschalige kap voor financieel gewin is hier niet aan de orde. Landgoed De Kooiberg is een beschermd gebied, de Europese Commissie inspecteert het gebied jaarlijks op naleving van de Europese regelgeving omtrent houtkap en -handel en de eigenaar heeft het beheer aan een professionele landschapsbeheerder uitbesteed. Terreincommissaris Martin Loerakker is nauw betrokken bij de werkzaamheden die ons terrein raken.

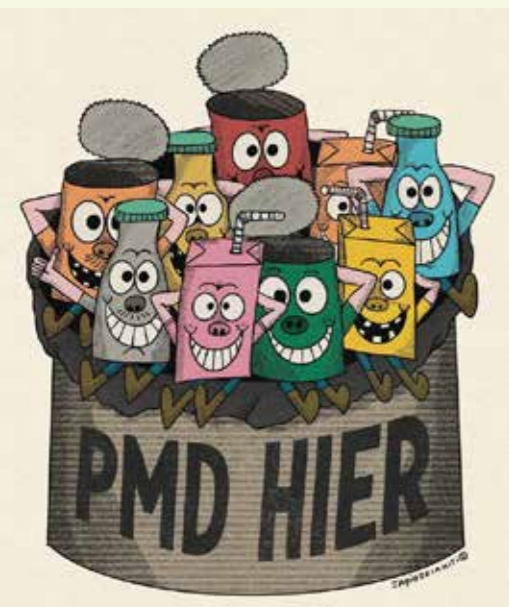
Het doel van alle werkzaamheden is het vergroten van de biodiversiteit op het gehele landgoed. Hiervoor is er ten gunste van onder andere de Europese eik een flink aantal Amerikaanse eiken gerooid. In de verre toekomst zullen er nog meer van deze eiken worden gekapt. De reden hiervoor is dat op een Amerikaanse eik amper twintig soorten insecten

leven terwijl je op een Europese eik meer dan 400 verschillende soorten kunt aantreffen.

In 2020 is er op ons terrein een flink aantal bomen weggehaald. Dat is deels gedaan voor meer zonlicht op de kampeerveldjes en om de lage begroeiing meer kans te geven. Dat is goed voor het wild, vogels, insecten en alles daartussenin. Daarnaast is er op het landgoed gekapt om het probleem van de letterzetter aan te pakken. De letterzetter is een kever die nestelt in sparrenbomen – wat direct het einde van die boom betekent. Normaal vestigt de letterzetter zich in volwassen, verzwakte bomen maar als die er niet zijn neemt hij zijn toevlucht tot jongere en gezonde exemplaren. Door de klimaatverandering neemt de omvang van dit probleem in heel Europa sterk toe. Voor een effectieve aanpak moeten niet alleen besmette sparren, maar ook alle naaldbomen in een omtrek van 20 meter daaromheen worden gekapt. Ten slotte zijn er tussen verschillende percelen van bomen brandgangen gemaakt. Hiermee moet voorkomen worden dat bij brand het vuur makkelijk kan overslaan. Bij een brandgang zie je aan de ene kant naaldbomen en aan de andere kant eerst (waterhoudende en dus brandvertragende) loofbomen met daarachter weer naaldbomen.

Inmiddels zijn de werkzaamheden op het hele landgoed afgerond en is de rust weergekeerd.

Nieuws van de terreinen

Inzameling PMD-afval op Het Groene Hart

Hoewel afval weer mee naar huis nemen op alle terreinen de voorkeur heeft, biedt Het Groene Hart ook de mogelijkheid om gescheiden PMD-afval (plastic, metaal en drankkartons) in een speciale container achter te laten. Hierdoor wordt dit afval gescheiden van restafval, kan het gerecycled worden en het scheelt ons (kostbare) containerlegingen – de PMD-container wordt door een NTKC-lid geleegd. Kortom, een prima initiatief waaraan we allemaal een steentje kunnen bijdragen.

Kamperende schapen in Winterswijk?

Op een deel van ons terrein Masterveld in Winterswijk bloeit de Gevlekte orchis, Wageningen Universiteit heeft 40.000 orchideeën geteld. Tevens komt er voorzichtig heide op. Deze geslaagde transformatie van landbouwgrond naar natuur versterkt de biodiversiteit. Maar door het zaad van de aanwezige grote bomen ontstaat veel opslag van ruwe berk en schietwilg. Om dichtgroeien van de bodem te voorkomen, is het perceel de laatste jaren opengehouden door te maaien en door het uittrekken en uitsteken van de opslag. Vanaf dit jaar gaan Bentheimer

schapen en dwerggeiten van schaapsherders Hans en Greet Abbink uit Eibergen deze klus klaren. Deze schapen en geiten eten goed bittere houtsoorten zoals ruwe berk, wilg en els. Bij de kudde wordt een ezel geplaatst ter waarschuwing en afschrikking van wolven. Voor de ezel moet er wel een schuilgelegenheid zijn, hiervoor wordt een paardentrailer gebruikt die met de omheiningsnetten verplaatst kan worden. Voor een succesvolle aanpak is het nodig om voor een periode van minimaal 5 jaar deze beheersvorm in te zetten. Heten we onze nieuwe leden welkom?

Nieuws van de terreinen

Kip Shelter

Kip Kompakt

Bezoek de Kip Store en kijk op www.KipKamperen.nl

100%
Nederlands
vakmanschap

tent versleten?

model al 20 jaar niet meer gemaakt?

voor **Tatteljee** geen probleem

Vind Bas Buitensport ook online!

Wees welkom voor inspiratie en advies in onze gezellige outdoorwinkel in Wageningen!

BasBuitensport
Beverijdingsstraat 11, Wageningen. Tel: 0317-426511, www.basbuitensport.nl

NTKC-terreinen

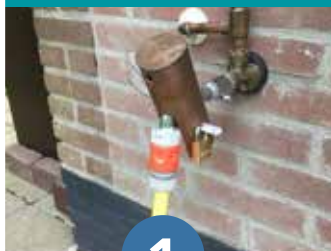
- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Hertenweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

● Gastvrije terreinen:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

● Gastvrije leden:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije leden (inloggen als lid)

't Aagt, Eenrum

Dit bijzondere slot zit op de buitenkranen. Wanneer er geen kampeersers zijn, gaat het erop.

1

De Heerkuil, St. Geertruid

Bermen vol bloemen op De Heerkuil. Het resultaat van jarenlang brandnetels trekken en de aanleg van de afwasunit.

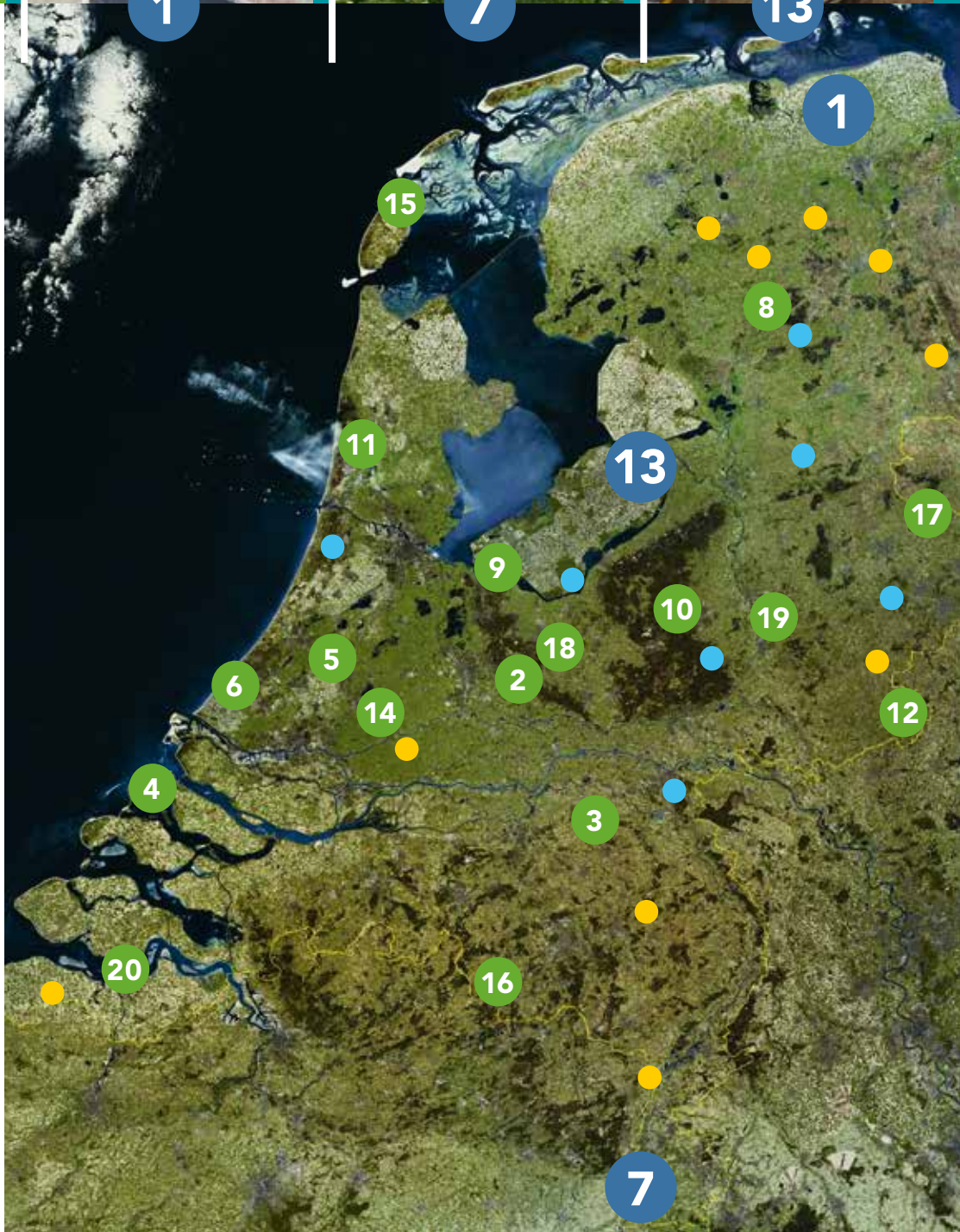
7

Roggebot, Dronten

Ook Roggebot schakelt (deels) over op zonne-energie!

13

7